

حرف الميم

سلام المنبر الطيب الروح	سلام المراءى اللب الروح
سلام من ضيفه الحان الخف	سلام من شئت المبال تخف

حرف النون

سلام النظير المستنير	سلام للنبي المستنير
سلام للتفصيل الخلق الخلق	سلام للتفني أحرص الخلق

حرف الواو

سلام لولي المؤمنين	سلام لوكيل المسلمين
سلام الموجيد الاوج الخلق	سلام للوثيق الارض الخلق
سلام لولي الهدى كلاً	سلام لوتبع الخلق جلاً

حرف الهاء

سلام لوصام الانبياء	سلام للمهدي ذي الاعتناء
---------------------	-------------------------

حرف الياء

سلام لليقين ذي الوفاء	سلام للبير ذي القناء
نعت شمل بر توضح اسم من قولهم بطون شرج صلى الله عليه وسلم	
مراذات من استجاد كوابن	جيدانيت محمود بلا عين
يندر القلب من انوار حتى	دقيق السر من اسوار حتى

ايضا	
<p>حليم الطبع منظر ووحيد دليل المدي على العلامه</p>	<p>بنايل الصكره محمود حليم الدين من اقصى الامامه</p>
ايضا	
<p>حيب الله محبوب الاصابه دقيق نزهة ستر الافا وويل</p>	<p>مؤيد نائب ختم الانابه مسكين النجى من شرب اليا طبر</p>
<p>لعت سرور عالم صلى الله عليه وسلم بحجركم اكره في زاول معرقة حرفي زاهر سرور ودم نجيبين وبيتكم كبر فقام مباركك يدرك ورد</p>	
<p>توى الدين من ايد صريح عواصي العوا على ر شجر</p>	<p>جميع مصطفى ائمتي مدح مقبوله الابن شديد</p>
ايضا	
<p>سليم فيه تفحص في صح مضمون حبه در فريد</p>	<p>متين مجتبي بد ضريح محلي قلبه نور سد بيد</p>
<p>لعت خواجه عالم صلى الله عليه وسلم بحجركم اكره في زاول معرقة حرفي زاهر سرور ودم نجيبين وبيتكم كبر فقام مباركك يدرك ورد</p>	
<p>حكيم ذوالعطا با مستقيم ذوالله العمل الانتظام</p>	<p>رسول الله مقبول كرم علي بن ابي بكر امير</p>
ايضا	

مراعي الخلق فينا نحن	حجرتي منه دين مستديم
مفني شقة عليا عظيم	دواء صح من قضيه مقيم

نعت سيد عالم صلى الله عليه وسلم باللسان العربي على ترتيب
حروف التهجى بحيث تبدو في اول كل مصرع من بيت

حرف الالف

امير صاحب لقول النبي	امام الانقياء الهامشي
اديب ذو العظبات توفيق	امير الانبياء مستقيم
امان اسمه اعلى العالي	اذا جاء العذر ذو الملاهي

حرف الباء

بيان حجة طاه ودين	بهي ذرة اعلى العليين
بشار بالعطيات العلية	بمخض الخبز بمجول السجيه
بوقا كان مركوبه من الحق	بسيم لامع بالقول اصدق
بنار الدين منه سنة تيم	بهار الفضل من ذاته عظيم

حرف التاء

تدائم منه وحى الحق حقا	تعي مسقي اعلى وارقي
تبارك من الله سمي	تعالى الله له فيض على
توسل باسمه في دعائي	تقبل للدعاء بارحائي

تسرى الغايزين قوة كالعالم	أنه لم يعمم فيض العال
---------------------------	-----------------------

حرف الشاء

ثناء الذات لا يحصى حصوله	ثناء الذات لا يبرح حصوله
ثقل شجرهم منه فها هو	ثقات الدين منه استقاموا

حرف الجيم

جلى أسماء أسنى السنين	جليل قدره أعلى النبين
جواد رحمة للعالمين	جميل سيد المرسلين
جيم دافع لكم كرو الكيد	جبرئيل صاحب الطور واليد

حرف الحاء

حبيب مصطفى بخار صفى	حبيب لئله ابطمى
حريص الخير محمود وأحمد	حميد حامد حمد محمد
حليم ماهر على المعالي	حكيم حاذق مولى الموالي
حوى الشفع للشفيعنا	حسين محسن المحسنينا

حروف الحاء

خطيب طيب بأستين	خليل خلت يوم مبيد
خلى قلبه بالحق تعالى	خفى سره تعالى جلا لا
خسور من يغفر بشى	خبيث من يخالف بشى

حرف الدال	
دواء الداء طر أمقل	دليل مضمري مستدل
ذوق سره العال نجير	ديبر تاغره رظيم
حرف اللال	
ذليل عنده الكفار كلا	ذكي ناطق حق معلل
ذنوب كل فعل برامر رعمنا	ذميم فعل من عاداه ذكا
حرف الزاء	
رجاء المؤمنين بالعطايا	رسول الله محمود والتجايا
رقاب الاولياء تحت اللؤلؤ	رسوم الدين منه في العلا
رئيس اسمه عين الامان	رسم العظم السخ في الزمان
رسول مهتدي بهما حقنا	رحم خاتم سلطان جننا
سريق الخبير من اخبار كل	رودنا واعظا محنا و كل
سريع الكل اعلى في صفنا	رفيق فوق كل فيض ذات
حرف الراء	
زمان الخبير جبار من صفاته	زجل الكفر من انوار ذواته
زجر العاصه عن ذنوب	زكي طاهر اذكي تلوي
حرف السين	

سبح للنادى معانيه القوي	سبح للحق والدين العلي
-------------------------	-----------------------

حرف شين

شكوة شاكر احمدك العذبة	شفيق من جميع الازناسه
------------------------	-----------------------

حرف صا

صافى صفوه مفتاح باب	صديق صادق فتح باب
على الروح الزكيا والعقني	صلوة الله والتسليم كلاً
صلاح الدين من صلاح حبه	صلاح الكل من ايضاح حبه
صلاح الروح من فضيل حبه	صلاح القلب من احسان حبه

حرف ضا

ضرب درجه الخلق جلا	ضياء العشق والعشق كلاً
ضجور من عصاه بالحقاق	ضرب اهل كفر والنفاق

حرف طاء

طهير طوره امر حليل	طهور طاهر نعم الوكيل
طلوع نوره الاضلي عليم	طوا امير النبيين عليم

حرف ظاء

ع
بجمل
ع
ع
ع

ظلم الكفر في سره ولا	ظلم ظلمات الخلق جلا
----------------------	---------------------

حرف العين

علي قدره العالی و اعلی	على على العالی قدر اولى
عليه جاء وحی من البیت	عزیز الحکم فی البر ارحم
	عزیم الفضل لطفًا غیر لای

حرف الغین

غنی من اس کل الانبیاء	غریب فی بحار الکبریاء
غریب مرشد الایمان طریقا	غیاث فاتح الابواب طرا
غمام کان فوق الراس ظلا	غلیلا کان بیجب و غلا

حرف الفاء

فدیح اقولون به علی الخشایا	فمن ساواه فی امر الصبایا
فربک ذره الابهی ضیاء	فساد اختص من اختلاف

حرف القاف

قرب الحق الخلق اقصایا	قوی غالب الامم نظاما
قوی دینه العالی قواما	قوی بما غایبه الخلق اختتام

حرف الكاف

<p>كريم فان الجمع الكريم كلام الكبير في الانبياء</p>	<p>الفر من حسن الكلام بحال من كمال السكبر ما</p>
<p>حرف اللام</p>	
<p>لطافات الكلام فيه جلا لاهل الدين كل من نصير</p>	<p>تظن غايه الاطاف كلا لفي الافضل معدوم النظير</p>
<p>حرف الميم</p>	
<p>من بان صفت يوم التناوي صبيح قايح جزب القلوب مرين ما يشاء باف رضا متاف للبر ابا الكل عفا مضى مستير مستع مناجاة لا يقال بما كان</p>	<p>محب للنداء من ينادي منير محسن ما هي الذنوب مراد من جميع الانبياء مراع في امور الخلق لطفا محب الحق صديق نبوي من العبد الضعيف لا يفتال</p>
<p>حرف النون</p>	
<p>ندير لعصاة المسلمين نفي قاتع سالحوا نسب لصفان المنظام</p>	<p>بنو خاتم المرسلين نصير ناطق بالوحي جبار نظير ناعم اخصي التقاير</p>
<p>حرف الواو</p>	

ولي الفضل منشار الحطابا	يحمد الله عز وجل الى الابد ابا
رجبه المبرج الدنيا محصور	وكيل مطلق في الخلق الحق
وبال لعنة الشانينينا	وصالح كامل للفا صيرنا

حرف الهاء

هائم في البدايه والنهايه	هتدي هادي الى الله والهدايا
--------------------------	-----------------------------

حرف الياء

يدوق لان الاناضات عجزا	يليق الذاة في الاوصاف عزرا
يقول باختتامه الانبياء	يزاوي القلب من اعلى المنارة

فمنها هو دور علمه الخيرة والثناء تترجى ووفى حاجتك برزق
 كشفا البر بود بر صرح مضمون بها ان سره الصلوة والسلام الاكبر

الالف

محمد آف روى وسنين است	محمد آف رنگ روى دين است
محمد آف اول حضور شش	محمد آف اول آف ظهور شش
محمد آف كل من سيبا بو	محمد آف فضل كل ان سيبا بو
محمد آف عدل كل عادلين است	محمد آف كل از كل اكملين است
محمد آف علم اسلام واخيه	محمد آف صدق اقوال واخيه
محمد آف حسن اعتقاد بين بود	محمد آف عمل حسنه بين بود

محمد اشکر شکو حب بود	محمد افیم مسنی طلب بود
محمد اسلم امی لقب بود	محمد اطلس عالی نسب بود
محمد انکسار عالمین بشد	محمد آفتاب چسبی دین شد
محمد الطیف و ادنی بگرام	محمد اشرف اعدای اقوام
محمد آب پرده رخسار است	محمد اختر برج شرافت
محمد انجم امی و ازهر	محمد ارحم و ازکی و طهر
محمد اندر و حق را سبستی	محمد انور در روشن چینی
محمد از ازل هم سرور آمد	محمد احدیت در طهر شریف
محمد اقصی در غصه و فاجده	محمد حسد و محو دو عالم
محمد او حسد بی بیم آمد	محمد حسد بی بیم آمد
محمد انظر بسلم یقین است	محمد طهر علم یقین است
محمد اقرب کل ازین است	محمد اعرف حق یقین است
محمد انظر کل نظمین بود	محمد حکم حکام دین بود
محمد اشهر کل شافین است	محمد شافع مستغنی است
محمد اوضح از کل ضحین است	محمد اقصی از کل انصین است
محمد اطهر از کل نور جان بود	محمد منیر کل انمران بود
محمد انوار از کل جن و انس	محمد افاضه از انوار سبحان

محمد حسنه او صفات عالم
 محمد احسن کل محسنین بود
 محمد اسک هرگون مسالک
 محمد اصل کل ایجاد عالم
 محمد آفرینش است غایت
 محمد آمد و شد کفر باطل
 محمد اوج حله او حجاب بود
 محمد انصاف و خشم عین
 محمد استدارا فایض انبوه
 محمد اوضاع او ضاع است
 محمد اوصول کل اصلین بود
 محمد اطلب کل طالبین بود
 محمد آمر احکام و ناهی
 محمد انبیا را بود سرور
 محمد اهل دین را ره نهای
 محمد اهل عساکر است مقصود
 محمد آفت جانهای اعدا

محمد اکبر

محمد ابر ز کتب عالم
 محمد آسن اندر آسین بود
 محمد انک حبس ممالک
 محمد از ازل افسیض توأم
 محمد اهل دانش را درایت
 محمد آمد و شد ویر غافل
 محمد او خبار را انتحاب بود
 محمد خست نام نظم نادرین
 محمد انحصار را غایت بود
 محمد آسنع بعثت ز است
 محمد افضل کل افضلین بود
 محمد ارغب کل راغبین بود
 محمد او عطا و دور از ملامتی
 محمد اصغیر را بود اسند
 محمد اهل عصیان را جهالی
 محمد آیت از آیات سبزه
 محمد آسنع و لب های حبس

محمد ابرع از کل بر عین است	محمد ابرع از کل بر عین است
محمد قسندار ^{نورانی} اول و فقی آمد	محمد استدلالتیق آمد
محمد از کسب را شیخ آمد	محمد او سید را مرجع آمد
محمد اتهامش است بنیاد	محمد فقط نام دین حق داد
محمد فسخ کل نخلین است	محمد اصلاح کل صالحین است
محمد از ذکر کل ذاکرین است	محمد امیر کل صابرین است
محمد اهل باطن را همه راز	محمد آسمان را دلواغزاند
محمد اهل عسیان ^{نجات} است	محمد آب بر عین انبیاء است
محمد آب تاب ^{ستدی} می	محمد آب کوثر را تسبیحی
محمد اصفی عشاق طبری	محمد عشق عشاق باری
محمد اقدم عشاق عالم	محمد استم از ذائق عالم
محمد البقی و والامناصب	محمد اسبق و اعلی مرتب
محمد ^{ابن} اسفنج و اصفی ^{نورانی} شیخ	محمد ابلیخ و حسری دلبر
محمد ^{شهر} داخل و انظاف	محمد ^{نورانی} اسفنج و ارضی و اعرف
محمد البشر و اندر و حکم	محمد ^{نورانی} امی و دلبر ^{نورانی} می
محمد المعی و لوزعی بود	محمد الطی ^{نورانی} و ناسخی بود
محمد ^{عظیم} و خضاد آدم	محمد ^{نورانی} اکرم ذوالا و آدم

محمد مصطفیٰ نو خدا بود محمد اهل دل را ز بسا بود

الب

محمد بزرگت برسان است	محمد با گشت برسان است
محمد برده گوی سبوق ترین	محمد سبند و پیشی کرده دین
محمد برز و بر محمد خالق	محمد بهترین خسلق خالق
محمد بر همه با سرور آمد	محمد بر بسند ان برتر آمد
محمد با بحث آبیاد عالم	محمد بود بود اصل آدم
محمد با جگر مبین است	محمد با شاه عالمین است
محمد با وفای عهد الزم	محمد با حینا بوده است توام
محمد با داد و ستام آن سان	محمد با حیات آمد انی آلان
محمد بر تران را شتر آمد	محمد بیشتر ان را بهتر آمد
محمد با و مار الضب عینین	محمد بوده با شتره عینین
محمد با دعای جهالت	محمد برده از مایان ضلالت
محمد بود حکم را جام خون داد	محمد بود لب را کرده بر باد
محمد بود الحسین است مطلوب	محمد بود محسن را بود محبوب
محمد بود تر ایشن گفت و کر آر	محمد بود تر اسبے را بد گار
محمد بود عیسی سره را مسمی	محمد بود عیسی سره را مسمی

<p>محمد بو محمد زین العابدین محمد نو و جان را بداری</p>	<p>محمد بو حبیبی را حبیبی محمد بو خیر را خیر</p>
<p>الشاعر</p>	
<p>محمد تخت و شاه عرفناک محمد تارک بان با چو گل بود محمد تو به گریب نظیری محمد ترکب را سعدن آمد محمد قفسه دل را آب سر است محمد تخت و شش و فرش را این</p>	<p>محمد تاجه ارکاک لولاک محمد تابع مستبح کل بود محمد تولیت دار قدیری محمد نصیبه را خستون آمد محمد تشنگان را سیر کرده است محمد تخت اول نگه گین</p>
<p>الشاعر</p>	
<p>محمد ثاقب و دو کبریا محمد ثانی شین عار است محمد قیس در میزان جان است</p>	<p>محمد ثابت اندر راه دین بود محمد قفسه در اسلام و نادر است محمد ثروت مستانی با چکان است</p>
<p>البحیثی</p>	
<p>محمد جالس اندر زمزم است محمد حبیب و مای خلق را گل محمد جان عالم در این است</p>	<p>محمد جان انوار قدس است محمد جان مختصر و راه را محمد جاه را بخشید جا هی</p>

محمد حق تعالی را رسول است	محمد حق تعالی را رسول است
محمد حافظ است آن حق شد	محمد عا رز و پوان حق شد
محمد حل و حرمت رهت نامم	محمد حوض کوزر است قائم
محمد حسم آنا طبع میداشت	محمد حکمت آنا طبع میداشت
محمد حاکم محکوم حق را	محمد حکم محکم کرده حساب
محمد حشر اندر متصق بود	محمد حامی آصف زحق بود

الف

محمد فاقم وحی حسد باشد	محمد فاقم کل انبیا باشد
محمد خا و بی حسه ابالت	محمد خازن گنج رسالت
محمد خا نسل از حیب است و نسا	محمد خاتم فصیح کراست
محمد خا نه بر از عیب علی	محمد خلت آرای خطیب علی
محمد خسرین محمد است خجرت	محمد خوشه چنان است خجرت
محمد خشوق است مرجع	محمد خلق سجید راست محمد
محمد خیره خواله و احابت	محمد خسلق عالم است غابت
محمد خویشش و هم بیگانه در امر	محمد خوش نصیبان است در امر
محمد خالیدش است آگاه	محمد خلد و دوزخ است آگاه
محمد خاص و عامی با خطایش	محمد خوف داران را جانکش

محمد

محمد رافت از آتش را	محمد راضی مرصعات باری است
محمد رانج و با حکم باری است	محمد رنهای آنسپیا بود
محمد رنهای اصفیا بود	محمد رنهای افسد قاب بود
محمد رنهای اولسبا بود	محمد رود سپید نایمی گشت
محمد روشنی از روشنی گشت	محمد رزق عالم رست قائم
محمد رخت کوفی رست نامم	محمد رعن گور رست نغزین
محمد رایحسار اعلین زمین	محمد رختی طرح نظای
محمد روح و عالم جسم را خرد	محمد راکب آن برین رفتار
محمد مطسبح و حکم بردار	محمد رخت آب روی گلزار
محمد خسته کن بر کرده برادر	محمد رایت دین بر افر خشت
محمد راه دین را پرا مان خشت	محمد داعی گل عالمسین بود
محمد را نجیب رای زمین بود	محمد راد حق نبود ما را
محمد رای حق خسته نمود ما را	

که در هر یک از اینها که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است

الزواجر

محمد زخم جان را امر سم آمد	محمد زنت گل عسل آمد
محمد ز ایران را شافع آمد	محمد زنده و کسب سامع آمد
محمد ز غنای قائم به برنوخ	محمد ز غنای قائم به برنوخ

محمد زینب فدوت عابدین را	محمد زور بازو سلیمان را
محمد زحمت کل است و نفع	محمد زشت خوئی را مدافع

التین

محمد سید و گناباد بر اعدا	محمد سید و گناباد بر اعدا
محمد سید و سرور عالم	محمد سید و سرور عالم
محمد ساحران را شکست آمد	محمد ساحران را شکست آمد
محمد سود و نفع کل منافع	محمد سود و باطن را مدافع
محمد سابقان را عارف آمد	محمد سابقان را سالف آمد
محمد سهیل کن علم لدنی	محمد شفقت گو برای محسنی
محمد سیر و از ان را قوی	محمد ستر حق بی نیازی
محمد سیر و عشق و انسکان کرد	محمد سیر و شکر آسمان کرد
محمد سوی حق بر وقت هر گاه	محمد راحت خدای است آگاه
محمد سایه حق بو منبیا را	محمد سایه گستر عالمین را
محمد سید کشین است و نفع	محمد سیم قائل است و نفع
محمد ساقی آن خوش گوشت	محمد سایه اندر ذات اکبر
محمد سخوت دل را نرم کرده	محمد ستر حق در امانم کرده
محمد سوی دین ره داد و سعادت	محمد سیم و زور را کرده عبادت

محمد ساکن اندر بیت عرفان	محمد مسلم است از بیخ و فضا
محمد سابلان را شصت آمد	محمد ساکت و هم ساکت آمد
محمد سیف رسول ظهور است	محمد ساز و سامان علوم است
محمد سنیان را نام علم آمد	محمد سال و در را حاکم آمد
محمد سوخت جان عاشقین را	محمد ساخت یکدلی مسکین را
محمد سرو طبعان را چو گریز است	محمد سوگواران را تسلی است
محمد ساحت اعلیٰ فرخس را اند	محمد سدره را بالا فرخس را اند
محمد سسرور و سلطان عالم	محمد ساری اندر جان عالم
محمد سابلان را در صنف است	محمد سالک وین حریف است
محمد ساجد و رکن فطرت	محمد سالب آثار نشت
محمد سور و ثروت رسته پرکار	محمد سرد ساز و سازش کار
محمد سعی مندرای دعوات است	محمد سعی حله و دعوات است
محمد سوسن دل است لشکین	محمد سیرت حق رسته ترین

الشین

محمد شافع کل در سیدین است	محمد شافع مستغفین است
محمد شارح باسیض نغم	محمد شد شفاعت خواهر عالم
محمد شکر گوی حق شاعر	محمد شاکر دشکور دار قع

محمد شاه جرد عا سین است	محمد شاه دو عالم ملک این است
محمد شایقان را شوق افزود	محمد شوق دل را راه نمود
محمد شاید و مشهور حق بود	محمد شاید مقصود حق بود
محمد شوم طبعان را مدافع	محمد شتر اعدا است وافع
محمد شریع را داد استقامت	محمد شاه هم روز قیامت
محمد شمع زرم اینها است	محمد شوکت و جنت پناه است
محمد سکر آسائش بر غروب	محمد شان شهید خیر مطلوب
محمد سس در انجم جلد بر سل	محمد شیخ کل اندر وزیر اول
محمد شاد و فرخنده ایاب بود	محمد شاد و کام و وقت نمود

الصا

محمد صفوت آرای نظیری	محمد صفت و عشوق قدیری
محمد صفا انیس از است برز	محمد صابران را است سرور
محمد صیقل احساسی باشد	محمد صولت قلبی نمودی شد
محمد صاف پاک انسان کابل	محمد صورت بر جان کامل
محمد صلح کل را کرده منظور	محمد صالحان را کرده مسرور
محمد صاحب سردار اصحاب	محمد صبارم اعداد حباب
محمد صادق و صدق خلق بود	محمد صدق خلقی اظهار فرمود

محمد صالح اصل الامول است	محمد صفائی صفیوت قبول است
محمد صوف پوشش هر دو آمد	محمد صوفی صفائی ز آمد
محمد صبح خیزان را خبر و بار	محمد صبغۃ الله کرده اهلها
محمد صحبت را چون کجی بود	محمد صحبت آرای حسد بود
محمد صفدر صاحب ایالت	محمد صدر دیوان رسالت
محمد صرف خیر از ابتدا است	محمد صرف تمت در دعا داشت
محمد صلح فرمود و حمایت	محمد صلب پاگان را نمایسته
محمد صاحبان را بود چون جان	محمد صعب و مشکل کرده آسان
محمد صاف دلخارا توین است	محمد صفوت این در گزین است
محمد صابران را داد آستان	محمد صورت کل است چون جان
محمد صلح کل را بوده را غیب	محمد صبر کرده اند بر مصائب

الف

محمد ضعف دلخارا دفع فرمود	محمد ضابط ابط اندرین چون بود
محمد ضارب صد چند در جرب	محمد ضامن انگره رانده خبر
محمد خیزدین از عیب دفع	محمد ضحاک عجب دست مالک
محمد ضامن مشافع ببا سمن	محمد ضعیف کین ابروه از دین
محمد ضیق دو بار نوشین کرد	محمد ضبط در احکام دین کرد

الطباء

محمد طاهر حسن خرد خست
 محمد طیب بن کینسر آمد
 محمد طایح امرند ابود
 محمد طبع زحمت بر میداشت
 محمد طاقت انزار و دیوان
 محمد طسرح دیوانه خست خیر
 محمد طیب خوش بودت غیب
 محمد طوف کعبه را نگه داشت
 محمد طور سینار اچلا سته
 محمد طالب ضی را کرده است
 محمد طامعان در نیش خوشنود
 محمد طایر جان در دست پرواز

محمد طاهر سدره لایق خست
 محمد طاهر ویر سینه آمد
 محمد طاق اندر انبیا ابو
 محمد طلعت دلدار میه داشت
 محمد طب نموده آشکارا
 محمد طور نظم شن ساخت خیر
 محمد طینت خوش است طالب
 محمد طرز طوف جبهه نگه داشت
 محمد طین آدم بر صفت سته
 محمد طامغان را بس نوبه است
 محمد طامعان را کرده مردود
 محمد طوح را از در روانه

الطباء

محمد طاهر حسن باطن اول
 محمد ظلم کیشان رست قاطع
 محمد ظن جبر انجس هم سیکرد

محمد ظن حق از جمله افضل
 محمد ظلمت دل رست دافع
 محمد ظامغان را در ام سیکرد

محمد ظاهر از جنبه کباب بود
محمد ظاهر لطیف است بود

العين

محمد عین علم و فیض مژده	محمد علم و عالم گشت مژده
محمد عدل جبهه دلی بدلی	محمد عادل آمد مجب دلی
محمد علم حق را محسن از آمد	محمد علمهارا مسکن آمد
محمد عین عیان هستی عالم	محمد عین انسان هست کاش
محمد عالمین باغایت آمد	محمد عاشقین را دولت آمد
محمد عام و خاصان است بنیاد	محمد عارفان را حسرت آمد
محمد عفت از زمین کرد مفرق	محمد عشق و عاشق بود مشوق
محمد عبیر در هم گلشن عشق	محمد عندلیب کاشن عشق
محمد علم عشق را بیشتر است	محمد عشق را بیشتر است
محمد عفت کل گشت بسول	محمد عقل و با عقل بوده و مقول
محمد عالم جان کرده آمد	محمد علم حق را هست بنیاد
محمد عیب نقص از دلش گشت	محمد علم فیض لطیف حق است
محمد عصمت آرای بدلی بود	محمد عالم را ز ازل بود
محمد عالی از عجب اعجاز است	محمد خاصیان را هست باوی
محمد عادت حق را هست بنیاد	محمد عاقدان را کرده بر باد

محمد عابدان در او اذ مقصود	محمد عبد و عابد محمد مسجود
محمد عرصه نما را رخت با آلا	محمد عاصج مسراج اعلى
محمد عرش ابابا رسیده است	محمد عرض طول چرخ دیده است
محمد عرضی اسلی نهایت	محمد عرض جوهر است نهایت
محمد عزت کونین بی تن	محمد عده اندر خلق کونین

الغین

محمد غنچه کرده بگناه	محمد غازیان ریشده در گناه
محمد غیب غیب طهر اعظم	محمد غیب باطن رست مظهر
محمد غم زبهر حنلق خورده	محمد غل غش از دین پرده
محمد غازه روی عالمین را	محمد غازه پیر اسلین را
محمد غایت حق رست اعلم	محمد غایت حنلق دو عالم
محمد غوث اعظم رائل است	محمد غرق در یابی وصال است
محمد غوث عالم رست مطلوب	محمد غوث ثقلین رست محبوب
محمد غیب کل رست اذفع	محمد غالب مغلوب و ارفع
محمد غربت آسین راحایت	محمد غیب حق رست غایت
محمد غصه از خود و کشیده است	محمد غوز هر شی را رسیده است

الفاء

محمد فاضل از اهل اقصی باشد	محمد فارق اندر کفر و دین باشد
محمد فاضل از کل گشت و عالم	محمد فاضل اندر حق و باطل
محمد فوقی و اعلی مرتبتین را	محمد فقر و عورت عالمین را
محمد فرقت جانها هست بکنند	محمد فتنه را از پنج کسند
محمد فایس کز آن قریب بود	محمد فارسیس میدان حق بود

القاف

محمد قدرت از ارادت ظاهر است	محمد قادر و حق است محبوب
محمد قمرت عین آدم	محمد قاسم از زراف عالم
محمد قسبل و قال جمله قصه	محمد قسبل عالم بود موجود
محمد قمرت عینین اعیان	محمد قالب کج است چون جان
محمد قلبت روح پنجم در گشت	محمد قریب حق از در درون گشت
محمد قول حق غیر از هوا گفت	محمد قول صادق در ایمان گفت
محمد قرائت از جبرئیل فرمود	محمد قاری نیست آن حق بود
محمد قباب قومین را از سید	محمد قاسم را روح و دین
محمد قسبل اهل کفر فرمود	محمد قائل است از دین بود
محمد قلع سزار فقر محتاج	محمد قلب مومن است معراج
محمد قوم شریفی است عیان	محمد قوم عیب است عیان

محمد قاسم از زراف عالم
محمد قسبل عالم بود موجود
محمد قالب کج است چون جان
محمد قریب حق از در درون گشت
محمد قول صادق در ایمان گفت
محمد قاری نیست آن حق بود
محمد قاسم را روح و دین
محمد قائل است از دین بود
محمد قلب مومن است معراج
محمد قوم عیب است عیان

محمد نعت از تو مشرب باد بخت	محمد قرن خیر از قرنهاست
محمد قول و عهد کل نه مشاق	محمد قوت در زرق و موج عشاق
محمد قوم خود را همچون گشت	محمد قرن خود خیر از قرون گشت
المکاف العربی	
محمد کون عالم بهت نماید	محمد کز عیسه فان عدایت
محمد کاره از اعمال کفران	محمد کاسب الکاسب عرفان
محمد کار بی مسلمان برآورد	محمد کام ناکامان برآورد
محمد کان صفوت هم مروت	محمد کرد و اطمینان نبوت
محمد کب ذکر و فکر نشناخت	محمد کم و کیف ذکر نشناخت
محمد کور مار آ کرده سینا	محمد کرد گل صد خور سینا
محمد کم فتد را نهوه کرده	محمد گاه را چون کوه کرده
محمد کهنه را ناکاره کرد	محمد کوه را استخوانه کرده
محمد کفر را بگشت نهیاد	محمد کاف مشران را کرده برآورد
محمد کیمیا را مسدن آید	محمد کس حق را محسن آید
محمد کشف ربانی بیان کرد	محمد کشف همه اینها کرد
محمد کامران در کافری جز	محمد کاشف همه با حق بود
محمد کج کیمیا بی بر در جمله	محمد کشف حق نبی در راه کرد

محمد کسب کل را بهت نماید
محمد کسب کل را بهت نماید
محمد کسب کل را بهت نماید

محمد که بندگان را گمراه کند	محمد کامل در هر سینه آمد
محمد که سبزه نخوت کرده بر باد	محمد کینه در رگ است دنیا
محمد کافری است شش‌پایان	محمد کانی که کل بوسه بین پند
محمد کاخ کسری است نام	محمد کمان کبوتر را بود عالم
محمد کین ذات حق دادار	محمد کین کبوتر را بود مختار
محمد کن تکلف بر آستان	محمد کانداز است چون بان
محمد کوز را کرد بر ابر	محمد کتد بیخ کفر کبیر
محمد کوه رحمت است رحمت	محمد کوب اوج است وحشت
محمد که است از حق ناظم آمد	محمد کوشی را قاسم آمد

الکاف لفازی

محمد گم شده در اشد حمایت	محمد گمراهان اشد هدایت
محمد گرد و دانه از صفوت	محمد گوهر در ج بنوت
محمد گلین باغ پندی مشد	محمد گلشن را از خدا شد
محمد گره کرد او صاف حق بین	محمد گوی سبقت بر زود بین
محمد گور اندر زنده ذات است	محمد گور اندر با حیات است
محمد گم زد و بالاست بانا	محمد گفت او حکم بقوی

الله

محمد لفظ اول در اصطلاح اقرا	محمد لفظ ایزد عظیم
محمد لفظ و حق او است محض	محمد لفظ اول است و اما
محمد لفظ بار اصل مطلق	محمد لفظ بی غائب از حق
محمد لفظ در لغت است محض	محمد لفظ بار اصل اول
محمد لفظ ثنا العالی است بنمود	محمد لفظ بنی بانی الله فرمود
محمد لامکان در لغت در آن	محمد لفظ از انوار حسن
محمد لفظ چون در لغت بی	محمد لفظ لیساد است پدید

المیم

محمد مهر در استاده کرده	محمد ماه زود پاره کرده
محمد مرد حق و کار انگاه	محمد محمد این است نگاه
محمد ما عیب ز کرده اقرار	محمد ما عیب ز کرده اقرار
محمد محمد انور زود بار	محمد مهر اطمینان این را
محمد شت غاکم و او ایقانو	محمد ماسن با اهل عصیان
محمد منقصت را کاحه آند	محمد محمدت را موجب آند
محمد ما بر در اشفاق انگاه	محمد ما هست در انوار آند
محمد منظمه آند حق بود	محمد منظمه سر از حق بود
محمد مسلمین را شد فریاد	محمد برستین را شد فریاد

محمد لفظ اول در اصطلاح اقرا
 محمد لفظ و حق او است محض
 محمد لفظ بار اصل مطلق
 محمد لفظ در لغت است محض
 محمد لفظ ثنا العالی است بنمود
 محمد لامکان در لغت در آن
 محمد لفظ چون در لغت بی
 محمد مهر در استاده کرده
 محمد مرد حق و کار انگاه
 محمد ما عیب ز کرده اقرار
 محمد محمد انور زود بار
 محمد شت غاکم و او ایقانو
 محمد منقصت را کاحه آند
 محمد ما بر در اشفاق انگاه
 محمد منظمه آند حق بود
 محمد مسلمین را شد فریاد

محمد محمود غرق بحر ذات پرست	محمد باسن کویف خصاست پرست
محمد مای آثار کفر است	محمد مشکب کردار کفر است
محمد منظر انظار باری	محمد مجسم انوار باری
محمد منطق جانان شناسی	محمد منطق حیوان شناسی
محمد مرجع کل بن و آدم	محمد مرجع عالم آدم
محمد مطمح انظار اعظم	محمد محیط آن روح اگر تم
محمد منشأ و برزی وجود است	محمد مرکز برتری بوده است
محمد مردگان برانده کرده است	محمد مردمان رساننده کرده است
محمد سبب ان خلاق و خالق	محمد سبب ان خلق خالق
محمد سبب پیشانی الت است	محمد مرد حق و حق پرست است
محمد شنبی روز قیامت	محمد شش روز کرامت
محمد نجر صادق ز حق بود	محمد شش روز اسرار وجود
محمد ششون آثار اعجاز	محمد شش و حق پرست همراز
محمد موضع اسرار و خفا	محمد شش روز است سالار
محمد سندان آفات حق شد	محمد شش تقیم از زمان حق شد
محمد سبب اجلا سبب دوی	محمد شش با نور و بادوی
محمد شش دوی و شش دوی بود	محمد شش دوی و شش دوی بود

محمد متصل بر جای آید

محمد مستدرک و با آید

النون

محمد نظم عالم پس بوده است

محمد نسل نا شمر را خلف بود

محمد نار نار اعلت آمد

محمد نور حق در دین و دنیا

محمد نور حق کل نور جسم

محمد نور جان در سم باطن

محمد نور قدو نور آباد

محمد نعت و نعت حق است

محمد نامور سیرتی ز اسرار

محمد نور گر را بود بیستاد

محمد نیت الاصل شباع

محمد نصیب سبلی طرقت داشت

محمد نصرت و فتح از خدا داشت

محمد ناصر بار اشته بود

محمد نافی اظوار شرک است

محمد ناظم دیرینه بوده است

محمد نسل آدم را شرف بود

محمد نعتش کن را غایت آمد

محمد نعتی از حق تعالی

محمد نور نار اصل آمد

محمد نور نور چشم باطن

محمد نور و نور جسم نیاد

محمد نعت حق را داد و داده است

محمد نام نامی شد دادار

محمد نایم دل داشت بیدار

محمد نکتت کلمه ساری ارواح

محمد نقد جان با صرف حق داشت

محمد نصب عزل اولیاد داشت

محمد ناصح خلق از خدا بود

محمد نافرانه نام شرک است

محمد لطف‌نهاد است غایت	محمد عین کلمی است غایت
محمد نفس با بازمین پدید است	محمد نقص هم عیبی نیست
محمد نام حق با نام خود خست	محمد نقد جان در راه حق خست
الواو	
محمد واحدیت را مینا فی	محمد واحد و حدت سرانی
محمد درود لها خزانه	محمد وحدت اندک است یکتا
محمد وارث تاج و گلین است	محمد دانی کل مومنین است
محمد ذاتی مستغنی بود	محمد وضع اندر مرسلین بود
محمد ذاتی نجیب است کانی	محمد آفت اسرار صافی است
محمد داله اسرار کشف است	محمد وصف ده وصف نیز خود
محمد وضع گنجینه حق	محمد دایمی در سینه حق
محمد واعظ بر جمیع آمد	محمد وفد تا را مرجع آمد
محمد در دلب جان صفا	محمد وقت تا را بود عارف
محمد وحی حق را مرابط آمد	محمد وحی حق را هر براط آمد
محمد در مسکن حق و اوفی	محمد عهد با را کرده ایضا
محمد و قر و حسد کل موجود	محمد و اقر لا خلاق و الجود
محمد و ربی رب السبب	محمد و اهب صدگون عطا با

محمد درود و شوق بر حق است	محمد درود و شوق بر حق است
محمد و حسن و طهر و انوار اهل بیت	محمد و حسن و طهر و انوار اهل بیت
محمد و حدیث اندر کس نیست	محمد و حدیث اندر کس نیست
محمد و حب حق را چنینی است	محمد و حب حق را چنینی است
محمد و منقذ در بر زلف مراد حق	محمد و اسطر و حسلی تو خالق
محمد و حق تو من کسیم خدیو	محمد و حق خلق و هم وسیله
محمد و الصغیر انوار حق شد	محمد و اقیب اسرار حق شد

الیا

محمد بان که تا انگار حق است	محمد با شمس و الطلی است
محمد بدید تا زود است سر می	محمد بادی و ابیدی و مهدی
محمد بنزل و در از شرع فرمود	محمد با دم نقذ است خود بود
محمد بکسنان را علت آمد	محمد هر چه را فایده است آمد
محمد بخت کشور است نام	محمد بخت آخر است حاکم
محمد برزه گوید اجانداده	محمد بخت عالی نه سازد
محمد بخت تعلیم است	محمد برود عالم ز پیش سرود
محمد ببول دلها را علاج	محمد بهم و غم را بود و رافع
محمد بخت بن با ملا و علی	محمد بهم تقس جبرئیل و حق را

البياء

محمد باور با نسیان است	محمد یار کلمی به نسیان است
محمد یاده گوئی منع کرده است	محمد یاده گو را منع کرده است
محمد با و کار حق تعالی	محمد یا محمد است مشنوا
محمد یک قصبی است محبوب	محمد یک جهان است مکتوب
محمد هم بر قطرات اویند	محمد بانف الله را بعد چند
محمد بر صفت کان جو ابر	محمد بیشتر کل کان ذخایر

لغت خاتم الانبیا علیه الف المحیة و النبی محمد بن عبد الله
 اول مصدر بود و باکم مبارک علیه صلی الله تعالی و تبارک

محمد عالی از نوع بشر بود	و لیکن چون بشر اندر بشر بود
محمد را مرثیه شده و ظاهر	یکی عبدیت و قربت آخر
محمد چون عبدیت نمودی	از اخص بشر معروف بودی
محمد گفت از عبدیت ای بند	احاطه بش سسر اسر عر آثار
محمد از کمال عجز فرمود	سسخنا انکسار و کسر نمود
محمد از کمال انکساری	نمود ظهار عجز و خاک روی
محمد همچو شمشیر بر زینت	بنیادی بر زمین سر عاجز ان
محمد از ره عبدیت ای بار	بمردم انتم اعلم کرده است

در کتب معتبره
 در کتب معتبره
 در کتب معتبره

محمد از کمال شریب از بود
 محمد و اوست از رفیع جمالات
 محمد از کمال قرب مسبود
 محمد اخصی جسر جرماس
 محمد و اوست بسداده معانی
 محمد گفت آئی است ای نال
 محمد گفت اشراط قیامت
 محمد و اوست عزیز فرزند کرم
 محمد و اوست او صافی کماهی
 محمد از کمال شریبیت بود
 محمد خستی و دور خمی را
 محمد و اوست اندر نصب علی بن
 محمد اعظمی از جلد مسلم
 محمد بن علی همه نام و نام بود
 محمد بن علی همه حق بر مسبود
 محمد با سول الله گو را

از جمله گوی سبقت در بود
 از کمال شریب از خدا بی رب مسمو
 و قوف از جمله همه انما و جمالات
 زهر بر زره و اوقف هست هم بود
 پس از چشم بست آن مرفوع
 رای الخی گفت بعد من آنی
 پس در آن کسی گردد عاشق
 هم از احوال آن روح حیات
 بکل اوصاف کشف او گشته بود
 هم اخلاص چو اخلاق الهی
 غریق بجز ذات رب مسبود
 شب حراج دانت شکار
 سعادتم شقاده تهای ثقلین
 بعلم آه لیل و آذرین هم
 کفایت هم کسبم و هم اعم بود
 ز شرف جلد است از است به بود
 معین بر هم و نگار است ما و

کتابخانه
 مجلس شورای اسلامی
 تهران
 شماره ثبت کتابخانه
 ۱۳۰۰
 شماره ثبت کتاب
 ۱۳۰۰

محمد قرب حق را داد داده است	که نو قش چنان تصویر را نموده است
محمد اهل حق را است معراج	شبه اقطاب و اقنود است مشراج
محمد بود اول منقطع حق	سرسختند اولش از نور مظنن
محمد کسر مخفی است ظاهر	به یوه گذشته اصل شکل منظر
محمد اهل باطن است باطن	باطون را از نوری شکل باطن
محمد اصل کل غایت او	کمال کاظمین و آیت او
محمد بار آصف را بر محشر	شعبه دهم حسین از رب اکبر

لغت جناب سید عالم صلی الله تعالی علیه و آله سلم نهج سید عالم شریف
 ردیف بریت بود و قایلین حر از حروف علی التریب

الف

علی و عالی و عالی محمد	صفی و صفوت و اصفی محمد
هدی و نادری و اهدی محمد	ذکی و زکی و ازکی محمد
تمام و نامی و انمی محمد	ولی و والی و اولی محمد
سلی و عالی و اصبلی محمد	بنی و نابد و انبی محمد
محمی و نامی و انمی محمد	بسی پر محبا ابا محمد
شعب از حق شده از محمد	شعاعت خواص ما انجا محمد
شعبه گشت مرخورد از محمد	شعبه نیز خود گشت از محمد

شعبه گشت مرخورد از محمد

بمهرین در دین و هم دنیا محمد	بلاشک شد شفیق بی محمد
الباء	
عذار اطالک اطالب محمد	بختی شد راغب راغب محمد
نصح واضح و اخطب محمد	نفس و النفس و اطیب محمد
بود مطلوب بر طالب محمد	بود مرغوب کل راغب محمد
التاء	
رؤف خلق و ذی رافت محمد	رحیم و رحیم و رحمت محمد
نسبتی صاحب نعت محمد	رسول صاحب ضیوت محمد
عزیز و صاحب شمت محمد	اودیش صاحب کنت محمد
متم و حی و هم نعت محمد	کمال عقل و هم حکمت محمد
مفاسدت خواه کل امت محمد	شفیع و صدر آن ساعت محمد
شفیق و شفیق شفیقت محمد	رامت و ذافع زحمت محمد
بسیج و باعث بیعت محمد	زمشاق است بالعت محمد
سستی شان و الدرجه محمد	سستی حق و ذی قدرت محمد
چه خوشن حالی سنت محمد	ز شادان محمدت بدعت محمد
عزلی بحسب عنیت محمد	ز حق گاری بغیبت محمد
الثاء	

بانت حسیترایاست محمد	نزهت و دونه نادر است محمد
حق بر خلق شده بخت محمد	نزهت و از کثرت بخت محمد
الحجیم	
بشان حق شده انمولج محمد	حسین و حسن و انج محمد
بنایت عالی و عارج محمد	زعیب و نقص با خارج محمد
الحج	
صلاح و صلح و صلح محمد	ظلال است و صلح محمد
بزرگ مشرک شد اصح محمد	با سلام بی بی و اصح محمد
دقایق را بر شایع محمد	بمسلم و دین ز کل با اصح محمد
بجز و شمر شده موضح محمد	ولی شمر را از دین مطلق محمد
تقدار انظمه و مطلق محمد	صبیح و انجم و اصح محمد
الحجاء	
بخلق و حق بر او برزخ محمد	بید از جنس و دوزخ محمد
بشد و دین حق در اصح محمد	شده او بیان را با اصح محمد
الدال	
بشاد و راست و ارشد محمد	بحق مسود و بر احمد محمد
بآل شیخ و کل مرشد محمد	ز خود و انبیا است محمد

شکر در نفس انکار محمد	نموده و فتح کل محمد
سبب دوسد و هم محمد	پر صاحب جودت ابو محمد
بوصف جود شد حبیب محمد	سهر خلق است هم سبب محمد
سبب زاهدین از محمد	سبب ساجدین است محمد
دوید و واحد و هم محمد	چه جنس طاق خدا دارد محمد
سبب زود حق آمد محمد	شفسج باطنی باشد محمد
سبب حضرت او محمد	بجسد و مابعد او محمد

الذلل

زجر نارسد بنفد محمد	بخلق حکام حق بنفد محمد
بر اعدا است سبب محمد	زحق اسرار دین آمد محمد

الزراع

زلس الوار حق انور محمد	سفا بر مظلوم محمد
سفا و است پیشه بر محمد	کشت را نمود و هم اکثر محمد
لواجر حسد از حق مر محمد	زحق شد ناک گو ز محمد
مغرب ز بر داور محمد	شد از ز جویج بالاب محمد
بنظ هر که شد آخر محمد	سخت از این سبب بنظر محمد
به لیبی حق بین شدند محمد	بجسب امر حق آمد محمد

یا ظهور و ظاهروا الظاهر محمد
 آید و بر و بر حسب محمد
 سبب از آن است

صبر و صابر و صبر محمد	طهور و طاهر و طهر محمد
بر عید اطفال و طاهر محمد	شکوه و شاکره و شکر محمد
شقیق و حیت و وحش محمد	رسول خالق و کبر محمد
الزوا	
مخالفه و از بس محبت محمد	نزدن علم را محبت ز محمد
ز اسرار پند خا صبر محمد	با حکام خدا با بر محمد
الستین	
نظیر بر همه انجس محمد	شاه اندر دیگر اقدس محمد
با سوار خدا اانس محمد	نقیس انفس و انفس محمد
الشین	
بخت می بر روز انش محمد	بحشر آرد از انش محمد
ز شاد از محبت و هم فاضل محمد	ایس و انست و محبت محمد
الضاد	
خلوص و خالص و اخلص محمد	اخص و اخصان و اخص محمد
مدافع شد برین برص محمد	بموی شد ز مخلص و مخلص محمد
الضیا	
زدین شد مدافع انفس محمد	چیت باض است بر خالص محمد

بسید ان بدی زلفی محمد		بسیک شرع حق زلفی محمد	
طاء			
تجی شد رابط و اربط محمد		بدین شد ضابط و ضبط محمد	
تجی و حسی و شرط و شرط محمد		حسب النقطین اوسط محمد	
ظاء			
بدین حق شده و اعظ محمد		عمایت داده حق عاظم محمد	
بالفاظ مدنی لافظ محمد		بالحاظ خدا لافظ محمد	
عین			
شقیق است و شافع محمد		لواحد سعد رافع محمد	
بدرگاه چند ارفع محمد		زنجیر حق بود ارفع محمد	
منور طلعت و طلوع محمد		به صاحب سلطنت و سلطان محمد	
زنجیر مستخرج ارفع محمد		رسوم حجب رافع محمد	
راوی کهنه را قانع محمد		شده هم شعری قانع محمد	
عسکر و عطلی و قانع محمد		زودیلدار اسلح قانع محمد	
غین			
بنیع و بیست و باغ محمد		زکر نقیص بس باغ محمد	
نصیح و انصیح باغ محمد		زعب نقیص بس باغ محمد	

الفاء

سشیر نفی کریمه شریعت محمد	لطیفی کریمه الطف محمد
مستین پرده شرف محمد	لطیف و ازیمه انطف محمد
ز باطن سوی حق مبارک محمد	سراسر زبان عارفه محمد

القاف

سر عالم شدا از خالق محمد	ز الشرح جن تکذبات محمد
بحق شده و التوجه با حق محمد	صدوق و صادق اصدق محمد
بعین: حقی حق باطن محمد	حق شده محض صادق محمد
لا صبیح با حق و النفس محمد	محب است و ارفق محمد

الکاف

کجی شده فانی و اولاد محمد	پس گلهای حق مالک محمد
کاسک داشته و ناسک محمد	رضی شده تکذبات محمد

اللام

رسولی از رسل افضل محمد	کمال کامل و اکمل محمد
شود بر زانیرین باطن محمد	عظوب است و بنزل محمد

المیم

کریم النفس و هم اکرم محمد	معلم حق عظیم محمد
---------------------------	-------------------

بر احکام خند انانم محمد	بکسی حبطه را عالم محمد
النون	
قدیم آساز می مکن محمد	بکل امت شده حسن محمد
ز بس حسن ازل حسن محمد	و حسیبه للهدین علامن محمد
الو	
بماکل حسیان بر جو محمد	بماکل در حسیان ما محمد
المها	
رضی منبتی کمره محمد	بسیه بی برل نام محمد
الیا	
هدی و حسنه می نادوی محمد	بجات خلق را کانی محمد
پس از حق نامی علی محمد	بود بعد از خدا علی محمد
<p>عرض حال شدت ایشان خود بجا حضرت با اجداد آن بزرگوار در مظلومین صل علیهم و آلائهم و انشأ الله علیهم الصلوة الی الصالحین و الصالحین علیهم الصلوة و السلام</p>	
جه باید کرد اکنون شاه کونین	تم انعامه دور از فیض طبعین
دلهم را کاشن تا بخت بودی	که بروم بر در تو چهره سودی
گرزگاه سبذک را کنم پاک	گویی از رویش و گران چشم نمانک

کجا هستی که در گاهت بچوبی
 ای بچون باد و لوم بخت نیکو
 نه چون طایر زخم پر زور بارز
 نه چون خورشید و عکسی تابی
 نه چون چار عفر گشته بختم
 نه مثل خاک دایم بهتر نام
 اگر چون شیشه بختم بشود دیدی
 کجا بخشی که بهر جسد نعلین
 کجا بخشی که سازم از گمان
 نه آن بخشی که در دم مرکب است
 نه آن بخشی که بوسه جلیگانه است
 کتم از لکه در دل ذکر ناست
 مرا ای کاشش وقت عوض اعل
 چو حق داده حیات و ایت
 که منظور خداست تا قیامت
 بود تا نفع صورت این طور عالم
 شود و بهر چه لیسد شانه

کتم لذتیش در شرکان طاق کردی
 که آیم بر مسوگر بر در نو
 شازگندت که دم نه بر سو
 که بوسم عذو شب و فزونی
 که باشم یک ترا چون چایم
 که داند جسم پاکت دهی آیم
 بسته بود بر پیرین بریدی
 کتم ای کاشش حاضر حله عین
 شده که از پیر نعلین تو یک آن
 شدی هر کوبت موضع نعلین
 بچشم و سوزم هم گور و است
 نذار جان من حسد فکر ناست
 شب بد غیر خسته هیچ کس حال
 فزون شد اوج ز اوج دنیا
 بود آبا و این عالم سداست
 زمین استسکان بی پیش و کم
 درین عالم بعضی نوم و نیت

نظام عالم پستان بخیر ناظم	پستان گردد بدان ای مرد عالم
نظام کف عالم داده غفار	بزیست قیامت ارشاه مختار
حیات و ایم از نبود بناظم	چه سان گردد نظام خلق قائم
نم گردد و بسیکن و حضورم	دلکم نزد کبر تشدد گردد دورم
دل جان بر دور یاد تو دارم	شوی مشغول تو نزد کردگارم
کردم آنچه کار کردنی بود	زرقم راه زاکان فستنی بود
فرید لعن شیطان گنگنه	مشکتم عبود پهلان در گنگنه
نم داشتش از شیطان	براه کج و بیسار گرم پوپان
روزت و عدالت بسکرتم	خیالات ذمیر و درگرفتم
آخسته بنده ادنی ایتم	یکی از بندگان فاطیم
لقاب از جود چون ماه کشتا	گنم نظاره یکدم طلعت را
مر از لطف نزدیکت جاوه	جوایبی از کرم وقت نداده
چو ذات رحمت للعالمین است	بالحالم جسم فراقت نیست
وجیه الدین ابن حسن اند	رسیده بقی از جهان بدرگاه
خداوند بحق انبیاست	بحق خاصگان اولیاست
بحق احمد محمد مختار	که کردی بسیر او عالم نمود
بحق فاطمه هم عن سبطین	که خیر لاله اولاد تو کن

<p>که هست او پیشوا و پیر سران را حسیب و عروة الداعی بگوئی دعای آنکه خواند تا بخشه نوید این لغوت بس حید شفیع ما تو گردان است سرور به بخش امر ز کار اجر فحشا که هم بر نام سرور رفتیم بخش از بهران حسیب الایا که ریخ نامی گفت آن فیض نیا شفیع عاصیان شان تیا</p>	<p>بچرخ حضرت محبوب جهان اجابت کن دعا و تدرستی دعای آنکه گفت این نعت سرور دعای آنکه از حسن عقیده اجابت کن دعای رب الکر پس درم سخنگارم گنجه کار هزاران شکر امی ثاب نظام وجه الدین صف را خدایا بخش از بهران اولاد مجت بخش از بصره حضرت ائمه</p>
--	---

مناجات منصف العری

<p>عَفْوَانْتَ ذُو عَفْوٍ عَمِيمٍ وَخَصَّصْنَا بِأَنْوَاعِ الْمُنَايَا كَرِيمَانْتَ سَتَارَ الْعِيْوَى رَجَوْتُ مِنْكَ عَفْوًا لِنَبَا بِمَحْصَنِ الْحَسَنِ وَالْحَمِيرِ الْقُرْآنِ بِنَقْضِ الْعَهْدِ قَدْ هَمَّتْ جَلَا</p>	<p>الهِائِلُ ذُو فَضْلِ قَوِيٍّ اللَّهُمَّ هَبْ لَنَا أَهْلِي الْعَطَايَا عَفْوِرَانْتَ عَفْوَارَ الذَّنُورِ تَبَارَكْتَ تَبَالَيْتَ الْإِلَهَا حَسَانَ كُلِّ أَعْمَالِكَ حَسَانُ نَبِيِّكَ وَسِرِّهِ وَالنَّبَطَانِ كَلَا</p>
--	---

<p>طلبت مشرباً لا خير فيه وسترا بعد ستر العيوب فراو عن معاصي النفس حجاب عيماً شاعلاً بالفضل حياً انيت تبت عنو العاصي فوضح مثل شيطان فطرح ترحرر بالعليات القومية حميد الذات والارواح رحيم الخلق بالفضل الاعم ذوى الجهد لاصيل العال قطعاً عمى الخير في الدين المتين عبادك كلنا خلق خليك ولل اولاد والاحفاد جلاً لهذا المداير والاخرى حياً</p>	<p>سوت مسلماً لا خير فيه فارجو منك غفران الذنوب مقرر بالذنوب قد انيتك وارجو منك يا رحمن رحماً انا العاصي انا العاصي وما يبيع كل اعماله بسبح تفصل بالانبياء الائمة بحق السيد المحمود كلاً شقيق الخلق ذوى الجود والكرم وحق اول والاصحاب جمعاً كرمي النفس ذوى الشرع البين الهى انت معبودك حقيق تفصل لى وللابوين كلاً والاستاذ والاحباب جمعاً</p>
--	--

خاتمة الطبع بجانب تبهه آثم من محمود على فولاد قلم
 نوشته ششوی در لغت مصنف
 برنگ گل در اجبه تا ششده
 برای سال طبع آن محمود
 شیخ گلشن

